

Айдѐ юрдѹ – Гр., СИ 1,5, полегат склон, изложен на припек, пасбище, (ГХХ), от т. *aydin* ‘светъл, ясен’ и *yurt, -du* ‘край, страна’.

Ай кошѹ – Рак., СЗ 8,5.

айкѐн – от *yakin* ‘близък’ с премятане (Ангелова-Атанасова 1996: 138); теснина, пролом (Миков 1943: 209). Според информатор открити поляна край гора. – *Горния ~, Дюз ~, Дюзя ~, Дюс ~ ~, Големия ~-ски връх, Катранджѹ ~.*

Айкѐна – 1. Б.д., СИ 0,5, преди гора, по-късно обработваема земя; 2. Гр., ЮЗ 3, гора, пасище; 3. Кр., И 1,5 (ДИП); 4. Кам., ЮЗ 1,5, ниви (СРТ); 5. Топ., ЮИ 1,6, ниви; 7. Б., С 1,2; 8. Сам., СЗ, равно, имало е дъбова гора; 8. Кер., СИ 6, разсадник за овощни дървета (ДАД – според нея от *yakin* ‘планинска върба’); 9. Нов.

Айкѐн ортѹ – Топ., от търг за нива, 1899 г.

Айкѐнски чайр – Топ., Ю 1,5.

Айкѐн тарлѹ – Гр., ЮИ 0,8.

Айкѐнчето – Кам., СИ 1,3, равно, обработваема земя

Айлѹ малѹк – Гр., ЮЗ 2.

Айлѹта – 1. Г.Ч., СИ 4, планинска поляна, използвана за пладнуване на добитък, т. *yayla* ‘лятно пасище в балкана’; 2. Рак., от запис 1991 г.

Айналѹ тарлѹ – Б.д., СЗ 1,5.

Айрѹнова кашлѹ – Гер., СИ 1, равно, сред ниви. ДИ *Кашилѹта*.

Айрѹнова лѹква – Рак., от предишен запис.

Ай тепѹ – Зап., от рум. вл., неуточнено, от т. *ayı tepe* ‘мечи връх’.

Айшаѹска могила – Чок., Ю. могила в м. Шайлѹре (Шехлѹре).

Айшѹ хатѹн – Сл., И, стара мюсюлманска махала в Сливен, от ЛИ *Айше* – вероятно свързана с османска династия.

Ак – в местната топонимия ‘бял’, от тур. *ak* със същото значение.

Ак алѹн₁ – Сб., от рум. вл., неустановено, вероятно от *ak alan* ‘бяла поляна’.

Ак алѹн₂ – Сб., ЮЗ, ниви (ГХХ) ‘бяла поляна’.

Акалѹнски азмѹк – Сб., Ю 4,5, извор, който се разлива в м. *Ак алан* (ГХХ).

Акалчѹ – Сб., от рум. вл., неустановено

Акантѹята – Г. Ал., ЮЗ 2,5, равно, обработваема. Тук според информаторите гласовете кѹнтят.

Ак бозалѹк – Зай., ЮИ 1, ливади.

Ак кадѹн тепѹ – Тр., ЮИ 0,7, могила сред ниви. ДИ на *Пѹнова могила*.

Ак калѹк – Ор., от рум. вл., 1882 г.

Ак конлѹ – Рак., от предишен запис, 1991 г.

Акмаѹната – Ор., ЮЗ 2,5, ниви, пасища, вероятно от *актап* ‘чист, невинен’ или прякор (ГХХ).

Аксѹ – Б.п., СЗ 4, поток. Тур. из. *ak* и *su* ‘вода’.

Ак ташѹ – Нов., СЗ 1,5, хѹлм, на който има голям бял камѹк, тур. *ak* и *taş* ‘камѹк’, членувано (ГХХ).